

דברים / נצבים-וילך

נצבים

אֲתֶם נִצְבִים הַיּוֹם כְּלֶכֶם ס
 לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם רֹאשֵׁיכֶם
 שְׁבֻטֵיכֶם זִקְנֵיכֶם וּשְׂטֵרֵיכֶם כָּל
 אִישׁ יִשְׂרָאֵל: טפכם נשיכם
 וּגְרָף אֲשֶׁר בְּקֶרֶב מַחֲנֶה מַחֲטָב
 יא עֵצֶיךָ עַד שֹׁאֵב מִיַּיִךְ: לעברך
 בְּבֵרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּבְאֵלֹתָיו
 אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּרַת עִמָּךְ
 יב * הַיּוֹם: למען הקים אתך
 הַיּוֹם | לֹא לְעַם וְהוּא יִהְיֶה-
 לְךָ לְאֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר-
 לְךָ וְכֹאשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם
 יג לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב: ולא
 אַתֶּם לְבָדְכֶם אֲנִי כָּרַת אֶת-
 הַבְּרִית הַזֹּאת וְאֵת הָאֱלֹהִים
 יד הַזֹּאת: כי את אשר ישנו פה
 עִמָּנוּ עַמֵּד הַיּוֹם לִפְנֵי יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאֵת אֲשֶׁר אֵינָנו פֹּה
 טו * שְׁלִישִׁי
 עִמָּנוּ הַיּוֹם: כי אתם ידעתם
 אֵת אֲשֶׁר-יִשְׁבְּנוּ בָאָרֶץ מִצְרַיִם
 וְאֵת אֲשֶׁר-עָבְרָנוּ בְּקֶרֶב הַגּוֹיִם
 טז אֲשֶׁר עָבַרְתֶּם: ותראו את
 שְׁקֻצֵיהֶם וְאֵת גְּלִלְיֵיהֶם עֵץ
 ז' וְאֵבֶן כֶּסֶף וְזָהָב אֲשֶׁר עִמָּהֶם:
 ח פֶּן-יֵשׁ בְּכֶם אִישׁ אֹי-אִשָּׁה או
 מִשְׁפָּחָה או-שְׁבֻט אֲשֶׁר לָבְנוּ
 פְּנֵה הַיּוֹם מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 לְלַכֵּת לַעֲבֹד אֶת-אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם

הֵם פֶּן-יֵשׁ בְּכֶם שֹׂרֵשׁ פְּרָה
 ח ראש ולענה: והיה בשמעו
 אֶת-דְּבַרֵי הָאֱלֹהִים הַזֹּאת
 וְהִתְבַּרְךָ בְּלִבְבוֹ לֵאמֹר שְׁלוֹם
 י יהיה-לי כי בשררות לבי
 אֶלְךָ לִמְעַן סָפוֹת הָרוּה אֶת-
 יט הַצִּמָּאָה: לא-יאבה יהוה
 סִלַּח לוֹ כִּי אֵי יַעֲשֶׂן אֶף-יְהוָה
 וּקְנָאתוֹ בְּאִישׁ הַהוּא וּרְבִיעָה בּוֹ
 כֹּל-הָאֱלֹהִים הַפְּתוּבָה בַּסֵּפֶר הַזֶּה
 וּמַחֲהֵה יְהוָה אֶת-שְׁמוֹ מִתַּחַת
 כ הַשָּׁמַיִם: והבדילו יהוה לרעה
 מִכָּל שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֱלוֹת
 הַבְּרִית הַפְּתוּבָה בַּסֵּפֶר הַתּוֹרָה
 כא הַזֶּה: ואמר הדור האחרון
 בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר יִקְוּמוּ מֵאַחֲרֵיכֶם
 וְהִזְכִּיר אֲשֶׁר יָבֵא מֵאֶרֶץ
 רְחוֹקָה וּרְאוּ אֶת-מִפְּתֵי הָאָרֶץ
 הַהוּא וְאֵת-תְּחִלְאֵיהָ אֲשֶׁר-
 כב חָלָה יְהוָה בָּהּ: גִּפְרִית וּמַלַּח
 שֶׁרְפָה כֹּל-אֶרֶץ לֹא תִזְרַע
 וְלֹא תִצְמַח וְלֹא-יִעֲלֶה בָּהּ כֹּל-
 עֵשֶׂב כְּמֵהִפְכַת סֹדֶם וְעַמֹּרָה
 אֲדָמָה וְצִבְיִים אֲשֶׁר הִפְךָ יְהוָה
 כג בָּאֶפֶס וּבְחַמְתּוֹ: ואמרו כל-
 הַגּוֹיִם עַל-מָה עָשָׂה יְהוָה
 כד כֹּכָה לָאָרֶץ הַזֹּאת מֵהַחֲרִי
 הַאֵף הַגָּדוֹל הַזֶּה: ואמרו על
 אֲשֶׁר עֲזַבְנוּ אֶת-בְּרִית יְהוָה
 אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּם

כה וּלְכֹו וַיַּעֲבֹדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶם אֱלֹהִים אֲשֶׁר
 לֹא-יִדְעוּם וְלֹא חֵלֶק לָהֶם:
 ט וַיַּחֲרֹף יְהוָה בָּאָרֶץ הַהוּא
 לְהֵבִיא עֲלֵיהָ אֶת-כָּל-הַקְּלָלָה
 כו הַפְּתוּבָה בַּסֵּפֶר הַזֶּה: וַיִּתְּשֵׁם
 יְהוָה מֵעַל אֲדָמָתָם בָּאָף
 וּבַחֲמָה וּבְקִצְצָף גָּדוֹל וַיִּשְׁלַח כֶּם
 אֶל-אֶרֶץ אַחֲרַת כְּיוֹם הַזֶּה:
 כז הַנִּסְתָּרִת לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבְנֵינוּ עַד-עוֹלָם
 לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-דְּבַרֵי הַתּוֹרָה
 הַזֹּאת: רביעי (שני)
 ז' א
 וְהָיָה כִּי-יָבֹאוּ עֲלֶיךָ
 כֹּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַבְּרָכָה
 וְהַקְּלָלָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֶיךָ
 וְהִשְׁבַּת אֶל-לִבְבְּךָ בְּכָל-הַגּוֹיִם
 אֲשֶׁר הִדְרִיחָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 ב שְׂמֵהּ: וּשְׁבַת עַד-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 וְשִׁמְעַת בְּקִלּוֹ כָּל אֲשֶׁר-אֲנִי
 מַצְוֶה הַיּוֹם אִתָּה וּבְנֶיךָ בְּכָל-
 ג לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשֶׁךָ: וְשָׁב יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ אֶת-שְׁבוּתֶךָ וּרְחַמְךָ
 וְשָׁב וּקְבַצְךָ מִכָּל-הָעַמִּים אֲשֶׁר
 הִפְצִיף יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שְׂמָה:
 ד אִם-יְהִיֶה נִדְחָךְ בְּקִצְצָה הַשָּׁמַיִם
 מִשָּׁם יִקְבְּצֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 ה וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ: וְהִבְיֵאתָ יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יִרְשׁוּ

אבתיה וירשתה והיטבה
 ו והרבה מאבתיה: ומל יהוה
 אלהיה את לבבה ואת לבב
 זרעה לאהבה את יהוה
 אלהיה בכל לבבה ובכל-
 נפשה למען חייה: ונתן יהוה
 אלהיה את כל האלות האלה
 על-איביה ועל-שנאיה אשר
 רדפוה: ואתה תשוב ושמעת
 בקול יהוה ועשית את-כל-
 מצותיו אשר אנכי מצוה היום:
 והותירה יהוה אלהיה בכל |
 מעשה ידה בפרי בטנה ובפרי
 בהמתה ובפרי ארמתה לטובה
 כי | ישוב יהוה לשוב עליך
 לטוב כאשר-שש על-אבתיה:
 כי תשמע בקול יהוה אלהיה
 לשמר מצותיו וחקתיו
 הנתונה בספר התורה הזה כי
 תשוב אלי-יהוה אלהיה בכל-
 לבבה ובכל-נפשה:
 כי המצוה הזאת אשר ס
 אנכי מצוה היום לא-נפלות
 הוא ממך ולא רחקה הוא:
 לא בשמים הוא לאמר מי
 יעלה-לנו השמימה ויקחה
 לנו וישמענו אתה ונעשנה:
 ולא-מעבר לים הוא לאמר
 מי יעבר-לנו אל-עבר הים
 ויקחה לנו וישמענו אתה

יד ונעשנה: פי-קרוב אליך
 הדבר מאד בפה ובלבבה
 לעשותו:
 ראה נתתי לפניך היום
 את-החיים ואת-הטוב ואת-
 המות ואת-הרע: אשר אנכי
 מצוה היום לאהבה את-יהוה
 אלהיה ללכת בדרךיו ולשמר
 מצותיו וחקתיו ומשפטיו
 וחיית ורבית וברכה יהוה
 אלהיה בארץ אשר-אתה בא-
 שמה לרשתה: ואם-יפנה
 לבבה ולא תשמע ונדחת
 והשתחווית לאלהים אחרים
 ועבדתם: הגדתי לכם היום
 כי אבד תאבדון לא-תאריכון
 ימים על-הארמה אשר אתה
 עבר את-הירדן לבוא שמה
 לרשתה: העדתי בכם היום
 את-השמים ואת-הארץ
 החיים והמות נתתי לפניך
 הברכה והקללה ובחרת בחיים
 למען תחיה אתה וזרעה:
 לאהבה את-יהוה אלהיה
 לשמע בקלו ולרבה-בו כי
 הוא חייה וארך ימיה לשבת
 על-הארמה אשר נשבע יהוה
 לאבתיה לאברהם ליצחק
 וליעקב לתת להם:

וילך ויבן משה וידבר את-הדברים
 לא^א האלה אל-כל-ישראל: ויאמר
 אלהם בן-מאה ועשרים שנה
 אנכי היום לא-אוכל עוד
 לצאת ולבוא ויהוה אמר
 אלי לא תעבר את-הירדן
 הזה: יהוה אלהיה הוא | עבר
 לפניך הוא-ישמיד את-הגוים
 האלה מלפניך וירשתם
 יהושע הוא עבר לפניך כאשר
 דבר יהוה: ועשה יהוה להם
 כאשר עשה לסיחון ולעוג
 מלכי האמרי ולארצם אשר
 השמיד אתם: ונתנם יהוה
 לפניכם ועשיתם להם ככל-
 המצוה אשר צויתי אתכם:
 חזקו ואמצו אל-תיראו ואל-
 תערצו מפניהם כי | יהוה
 אלהיה הוא ההלך עמך לא
 ירפה ולא יעזבך:
 ויקרא משה ליהושע
 ויאמר אליו לעיני כל-ישראל
 חזק ואמץ כי אתה תבוא את-
 העם הזה אל-הארץ אשר
 נשבע יהוה לאבתם לתת להם
 ואתה תנחילנה אותם: ויהוה
 הוא | ההלך לפניך הוא יהוה
 עמך לא ירפה ולא יעזבך לא
 תירא ולא תחת: ויכתב משה
 את-התורה הזאת ויתנה

וילך ויבן
 לא^א
 שני
 ד*
 ה
 י
 ירפה ולא יעזבך
 שלישי
 (חמישי)
 ז*

יח מצאוני הרעות האלה: ואנכי
הסתר אסתיר פני ביום ההוא
על כל-הרעה אשר עשה
כי פנה אל-אלהים אחרים:
יט ועתה כתבו לכם את-השירה
הזאת ולמדה את-בני-ישראל
שימה בפהם למען תהיה-
לו השירה הזאת לעד
כ בבני ישראל: כי-אביאנו
אל-הארמה | אשר-נשבעת

שכב עם-אבתיה וקם העם
הזה וזנה | אחרי | אלהי נכר-
הארץ אשר הוא בא-שמה
בקרב ונצבני והפר את-בריתי
יז אשר כרתי אתו: וחרה אפי
בו ביום-ההוא ועזבתים
והסתרתני פני מהם והיה
לאכל ומצאהו רעות רבות
וצרות ואמר ביום ההוא
הלא על כי-אין אלהי בקרבי

אל-הכהנים בני לוי הנשאים
את-ארון ברית יהוה ואל-
כל-זקני ישראל: ויצו משה
אותם לאמר מקץ | שבע שנים
במעד שנת השמטה בחג
הספות: בבוא כל-ישראל
לראות את-פני יהוה אלהיה
במקום אשר יבחר תקרא
את-התורה הזאת נגד כל-
ישראל באזניהם: הקהל
את-העם האנשים והנשים
והטף וגרה אשר בשעריך
למען ישמעו ולמען ילמדו
וראו את-יהוה אלהיכם
ושמרו לעשות את-כל-
דיברי התורה הזאת: ובניהם
אשר לא-ידעו ושמעו ולמדו
ליראת את-יהוה אלהיכם כל-
הימים אשר אתם חיים על-
הארמה אשר אתם עברים
את-המדבר שמה לרשתה:
יט ויאמר יהוה אל-משה הן
קרבני ימיד למות קרא את-
יהושע והתיצבו באהל מועד
ואצונו וילך משה ויהושע
ויתיצבו באהל מועד: וירא
יהוה באהל בעמוד ענן ויעמד
עמוד הענן על-פתח האהל:
יז ויאמר יהוה אל-משה הנה

לאבתיו זבת חלב ודבש ואכל ושבע ודשן ופנה אל-אלהים אחרים
יז ועבדום ונאצונו והפר את-בריתי: והיה כי-תמצאן אתו רעות רבות
וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו כי
ידעתי את-יצרו אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו אל-הארץ אשר
נשבעת: ויכתב משה את-השירה הזאת ביום ההוא ולמדה את-בני
ישראל: ויצו את-יהושע בן-נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את-
בני ישראל אל-הארץ אשר-נשבעת להם ואנכי אהיה עמך: והיה |
כה פכלות משה לכתב את-דיברי התורה-הזאת על-ספר עד תמם: ויצו
כו משה את-הלויים נשאי ארון ברית-יהוה לאמר: לקח את ספר התורה
כז הנה ושמעתם אתו מצד ארון ברית-יהוה אלהיכם והיה-שם בך לעד: כי
אנכי ידעתי את-מריה ואת-ערפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום
ממרים היתם עם-יהוה ואף כי-אחרי מותי: הקהילו אלי את-כל-זקני
שבטיכם ושטריכם ואדברה באזניהם את הדברים האלה
כט ואעידה בם את-השמים ואת-הארץ: פי ידעתי
אחרי מותי כי-השחת תשחתון וסרתם מן-
הדרך אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה
לאחרית הימים כי-תעשו את-הרע בעיני יהוה
ל להכעיסו במעשה ידיכם: וידבר משה באזני כל-
קהל ישראל את-דיברי השירה הזאת עד תמם: